

Gemt til siden, inde i dåbskapellet, står kirkens flotte renæssancealtertavle.

Indtil 1859 stod den over alterbordet, i koret for enden af kirken, hvor præstens velynder, enkedronning Sofie Amalie, forærede kirken den nuværende altertavle i nygotisk stil med maleri af Jesus og disciplene, der samles om den sidste nadver. En gave til sognet, da nu pastor Rørdam var rejst 3 år forinden.. Og en gave fra dronningen tager man selvfølgelig imod.

Den gamle tavle er blevet flyttet rundt i kirken i årenes løb. Den nuværende placering er fra kirkens restaurering i 1984.

”Du må ikke gøre dig noget udskåret billede eller noget afbillede af det som er oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden.”

Det andet bud, som i dag er slået sammen med det første bud, tog reformatorerne meget alvorligt. De mange kalkmalerier, helgenstatuer, ikoner, var efter deres mening katolsk misbrug, som ikke hørte til i kirken. Og nu skulle det også være slut med de mange helgenberetninger og andre fabelhistorier.

Det var Guds egne ord fra den hellige skrift, endda på folks egen modersmål der skulle høres, ja og ses. For den hellige skrift måtte være den bedste måde at afbillede både Gud og Jesus på. Det var jo deres levende ord.

Derfor er Merns gamle altertavle typisk for reformationstiden. Perioden fra 1520 til 1600.

Tavlen er delt op i 8 felter. Men i stedet for billeder er der tekst. Flotte guldbogstaver i gotisk skrift på sort baggrund.

Sætningerne er ikke taget direkte fra bibelen, men er nadverritualet som det lød dengang. Måske er det derfor at præsten vender sig mod alteret under nadverfejringen. Alle ordene stod der lige til at læse op.

Ud fra tavlens øvrige udsmykning kan den dateres mere nøjagtigt. Øverst i tavlens gavl er der 2 våbenskjolde. Endda kongelige. Det ene er de danske kongers som det så ud gennem mange år. Det andet er dronningens. I et af skjoldets felter er der en kronet sort tyr med ring i næsen. Tegnet for Mecklenborg. I et andet er der en grif. Symbolet for Pommeren.

Skjoldet må være dronning Sofies, der blev gift med Frederik d. 2 i 1572, og var regerende dronning indtil kongen døde i 1588, selvom hendes søn Christian d. 4 først overtog tronen i 1596. Hun flyttede siden til Nykøbing slot på Falster, hvor hendes store anetavle er opsat i byens klosterkirke.

Længere nede på altertavlen, mellem 2 felter, er der et symbol af et slags hjerte med et kors for neden. Det omkranses af 2 bogstaver N og H. Et lignende tegn findes på gravstenen for præsten Niels Hansen, der ligger foran alteret. Niels Hansen var præst i Mern fra 1568 til 1612. Våbenskjolde og symboler daterer altertavlen til slutningen af 1500 tallet.

I løbet af 1600 tallet fik man et mere afslappet forhold til billede forbuddet, og prægtige barokaltertavler med mange udskæringer af figurer blev til i stedet for teksttavlerne. En sådan kan ses i Præstø kirke i dag.

Tekst: Alex Mark Knudsen
Foto: Jens Ulrik Jørgensen

MERN KIRKE

